

— Cum este óre cu putință ? întrebă Margarita.

— Vă voiŭ spune mai târziu ; acum să nu ne gîndim dequătŭ la plăcerea que simțim revêdêndu-ne, și să mulțumim lui Dumnezeu quò a sfărâmatŭ fêrrele melle , quând nicî nu mă așteptam. Scăparea mea este învederatŭ effectulŭ voinței salle. »

Pe quând se petrecea aquéstă scenă attingetóre, sosirò și quei-l-altŭ doi căllători. Aquéstă le procură o nouă bucuriă. Întrebările que-și adressă uniŭ altora, erà atătŭ de dese și repeđi, înquăt nu le mai remâneà timpŭ qua să respundă.

Ajungênd înfine cu toți a casă , Anna se grăbi a striga pe Wilhelm, quare se dusesse să dea nutrețŭ vacel. Quând ellŭ veni, bucuria și supraprinderea sa furò tot așa de viuŭ qua și alle surorilor salle, quând întîmpinarò pe căllători.

De și Conrad erà pré obositŭ de lungulŭ drumŭ que făcuse, nu fŭ lăssatŭ în pace, pînò nu i se arêtarò cu de-a-mênuntul tóte îmbunătățirile locuinței. Cătă darò a străbate, cu Wilhelm și Anna, spațioasă lor grădină , a vedé plantațiunea de cocotieri și semênătura de orezŭ ; și înfine fu dus să vadă și vaca que cădusse în grópă.

Conrad remasse supraprinsŭ , vedênd aquéstă mică plantațiune într'o stare atătŭ de înfloritóre.